

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/6/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219202981
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4219202981.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčíka v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna 48, P.O.BOX 205, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: C. G., nar. XX.X.XXXX, bytom U. - T., J. XXXX/XX, zastúpený L. P., nar. XX.X.XXXX, bytom U. - T., J. XXXX/XX, za účasti osobitného subjektu na strane žalovaného: Spotrebiteľské Centrum, občianske združenie so sídlom Medzilaborce, A. Warhola 33, IČO: 42 249 708, o zaplatenie 5.550,66 eura s príslušenstvom, o odvolaní osobitného subjektu na strane žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 1. októbra 2020 č. k. 13Csp/126/2019-228, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov konania p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Komárno) rozsudkom zo dňa 1.10.2020 č. k. 13Csp/126/2019-228, pri právnom posúdení podľa § 100 ods. 1, § 103 Obč. zákonníka, § 145 Civilného sporového poriadku (CSP) a § 11 ods. 3 a 4 zák. č. 71/1992 Zb., konanie v časti prevyšujúcej sumu 4.909,89 eura a v časti 5 % úroku z omeškania od 21.7.2019 do zaplatenia, z takejto sumy, pre späťvzatie žaloby žalobcom podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil.

2. Zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu súd s poukazom na ust. § 11 ods. 3 a 4 Zák. o súdnych poplatkoch, v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby vrátil žalobcovi časť zaplateného súdneho poplatku v sume 31,80 eura prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., Banská Bystrica, IČO: 36 631 124, po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Vzhľadom k tomu, že v danej veci bola žalovaným úspešne vznesená námietka premlčania, súd prvej inštancie podanú žalobu po jej čiastočnom späťvzatí a čiastočnom zastavení konania, v jej prevyšujúcej časti z dôvodu premlčania zamietol.

4. O náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol súd prvej inštancie za použitia ust. § 255 ods. 1, 2, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému a osobitnému subjektu na strane žalovaného sa náhrada trov konania nepriznáva. Žalobca svojím čiastočným späťvzatím žaloby zaviniel čiastočné zastavenie konania a aj vo zvyšku uplatneného nároku v dôsledku jeho premlčania bol v konaní procesne úspešný žalovaný ako aj osobitný subjekt vystupujúci na jeho strane. Zo spisu však nevyplýva, že by týmto dvom subjektom akékoľvek trovy konania vznikli, a preto im súd ich náhradu ani nepriznal.

5. Proti tomuto rozsudku v časti jeho výroku ohľadne náhrady trov prvoinštančného konania podal včas odvolanie osobitný subjekt vystupujúci na strane žalovaného - Spotrebiteľské Centrum, občianske združenie so sídlom A. Warhola 33 v Medzilaborciach, IČO: 42 249 708, navrhujúc odvolaciemu súdu zrušenie výroku, ktorým súd prvej inštancie nepriznal osobitnému subjektu náhradu trov konania s následným vrátením veci prvoinštančnému súdu v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Jeho trovy pozostávajú z prevzatia veci a prípravy na pojednávanie + režijný paušál. Iné trovy mu nevznikli, pretože vylúčený právny zástupca už nemohol vo veci ďalej konať.

6. Nepripustením právneho zastupovania sa súd prvej inštancie dopustil nesprávneho procesného postupu, pretože porušil právo odvolateľa na spravodlivý súdny proces (čl. 47 Ústavy SR, čl. 37 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd). Osobitnému subjektu vznikli bez pochyby trovy konania, ktoré musel znášať sám, hoci bol v konaní plne úspešný.

7. Nesprávne právne posúdenie zo strany prvoinštančného súdu spočíva v tom, že tento si osvojil právny názor ÚS SR vyjadrený v jeho uznesení č. k. II. ÚS/214/2017-22. V tomto uznesení vychádzal ÚS z toho, že osobitný subjekt nie je stranou sporu, a keďže takouto stranou nie je, nemôže byť ani s poukazom na ust. § 89 ods. 3 CSP ako strana sporu zastúpený. Takisto ÚS skonštatoval, že u právnickej osoby založenej na ochranu spotrebiteľa sa prezumuje aj znalosť spotrebiteľského práva, a preto pomoc advokátov nepotrebuje.

8. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu zo strany osobitného subjektu vystupujúcom na jeho strane uviedol, že žalobca by mal znášať trovy prehratého sporu, v tomto prípade trovy osobitného subjektu. Žalovanému nevznikli také trovy, ktoré by sa vôbec oplátilo vyčíslovať. Nie je logické a ani spravodlivé, že Spotrebiteľské centrum, ktoré žalovanému reálne pomohlo, škodovalo najviac.

9. Žalobca sa k podanému odvolaniu osobitného subjektu vystupujúceho na strane žalovaného písomne nevyjadril.

10. Ústavný súd SR uznesením zo dňa 25.11.2020 č. k. IV.ÚS/613/2020-11 rozhodujúc o ústavnej sťažnosti Spotrebiteľského centra proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 6.8.2020, sp. zn. 13Csp/126/2019 v spojení s opravným uznesením zo dňa 12.8.2020, sp. zn. 13Csp/126/2019 vydaných v danej prejednávanej veci rozhodol tak, že predmetnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú. V odôvodnení svojho rozhodnutia ÚS skonštatoval, že niet žiadneho dôvodu pre spochybňovanie záverov napadnutého rozhodnutia o nepripustení právneho zastupovania osobitného subjektu vystupujúceho v tomto konaní na strane žalovaného advokátom, pretože tieto sú dostatočne odôvodnené a majú oporu v zistenom skutkovom stave. Dôvody napadnutého rozhodnutia okresného súdu sú zrozumiteľné, dostatočne logické a zároveň vychádzajúce zo skutkových okolností prípadu. Preto niet žiadnej spojitosti medzi napadnutým konaním a rozhodnutím Okresného súdu a namietaným porušením základných práv sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a zodpovedajúcich čl. 36 ods. 1 a čl. 37 ods. 2 listiny upravujúcich zhodné práva, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. ÚS SR v posudzovanej veci nespozoroval žiadnu takú skutočnosť, ktorá by danú vec robila podstatne odlišnou od veci rozhodnutej v konaní so sp. zn. I. ÚS/214/2017, na ktorú poukazoval okresný súd v odôvodnení sťažnosťou napadnutého uznesenia o nepripustení zastupovania osobitného subjektu advokátom. Všetky podstatné okolnosti sú zhodné, a preto ÚS nevzhliadol žiaden dôvod na odklon od záverov svojho skoršieho rozhodnutia. Sťažovateľovu argumentáciu o excese a justičnom omyle daného rozhodnutia ÚS je potrebné považovať za nepresvedčivú.

11. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie v danej veci bolo podané oprávneným subjektom v rámci zákonnej lehoty pre podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Následne odvolací súd podané odvolanie osobitného subjektu vystupujúceho na strane žalovaného vyhodnotil za nedôvodné, s rozhodnutím o ňom tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. V danom prípade v súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov konania prvoinštančný súd mal v prvom rade správne na zreteli ten aspekt, ktorý zo subjektov tohto konania zavinil čiastočné zastavenie konania, ktorý aspekt aj následne správne vyhodnotil tým smerom, že čiastočné zastavenie konania zavinil žalobca čiastočným späťvzatím žaloby, po jej podaní na súde prvej inštancie. Obdobne správne konštatoval prvoinštančný súd, že žalobca bol neúspešný aj ohľadne zvyšku uplatneného nároku, ktorý bol v dôsledku premlčania zamietnutý. Vychádzajúc z obsahu spisu ako aj samotného vyjadrenia žalovaného k podanému odvolaniu osobitného subjektu vystupujúceho na jeho strane vyplýva, že žalovanému nevznikli trovy konania, resp. ak vznikli tak v takom minimálnom rozsahu, že sa ich neoplatilo ani vyčíslieť. Akceptujúc uvedené je potom správne, keď inak úspešnému žalovanému v tomto konaní súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 255 ods. 1, resp. § 256 ods. 1 CSP náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli, resp. pre ich minimálnu výšku ich ani nežiadal priznať.

14. Pokiaľ ide o uplatňovanú výšku trov konania osobitným subjektom vystupujúcim na strane žalovaného, ktorá v danom prípade predstavovala odmenu za dva úkony právnej služby (prevzatie veci a prípravy na pojednávanie + 2x režijný paušál), tak odvolací súd považuje rozhodnutie prvoinštančného súdu ohľadne nepriznania náhrady trov prvoinštančného konania aj osobitnému subjektu vystupujúcemu na strane žalovaného za vecne správne. V tejto súvislosti je potrebné prihliadnuť na správny právny záver prvoinštančného súdu, ktorý sa prejavil v jeho uznesení zo dňa 6.8.2020 sp. zn. 13Csp/126/2019 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 13Csp/126/2019 zo dňa 12.8.2020, ktorými uzneseniami nebolo pripustené zastupovanie osobitného subjektu v tomto konaní advokátom.

15. Správnosť zaujatého právneho záveru prvoinštančným súdom v týchto uzneseniach potvrdil následne aj ÚS SR v rámci svojho uznesenia zo dňa 25.11.2020 sp. zn. IV. ÚS/612/2020 pri rozhodovaní o ústavnej sťažnosti osobitného subjektu v tom smere, že nebolo pripustené jeho zastupovanie zvoleným advokátom tak, že ústavnú sťažnosť ako zjavne nedôvodnú zamietol.

16. V kontexte odôvodnenia týchto uznesení (prvoinštančných a aj ÚS SR) vyvstáva aj pre odvolací súd ten právny záver, ktorý ho primäl k potvrdeniu napadnutého výroku o trovách konania ako vecne správneho (§ 387 ods. 1, 2 CSP), pričom jeho podstata je daná tým, že v spotrebiteľských sporoch osobitný subjekt vystupujúci na strane žalovaného nemá nárok na náhradu trov konania rezultujúcich z jeho právneho zastúpenia advokátom. Osobitný subjekt vystupujúci na strane žalovaného na rozdiel od žalovaného, resp. žalobcu nemá postavenie strany sporu, teda nemôže byť právne zastúpený, a preto mu nemôže vzniknúť nárok na náhradu trov konania z titulu jeho právneho zastúpenia.

17. O náhrade trov tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že ich náhradu plne úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní nepriznal, pretože mu žiadne odvolacie trovy nevznikli.

18. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. To neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).